Deo optimo maximo uni & trino, Virgini Deiparæ, & sancto Lucæ orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA

Quodlibetariis disputationibus, manè discutienda in Scholis Medicorum, die Veneris tertiâ Februarii.

M. PETRO DAQUIN, Doctore Medico, , Regis ordinario, & in horto Regio Professore Botanico, Præside.

An in apoplexiâ, præmissâ venæ sectione, felicior purgatio?

AFFECTUUM, quos καρωτικὺς græci, latini *soporosos* nominant, acutissimus, apoplexia. Subita est sensus omnis & animalis motus cessatio cum vocis amissione, & respiratione plus minus læsâ, salvo
licet sæpius pulsu. Causas habet vel *venarum interceptionem* vel spirituum universæ cerebri substantiæ medullari insidentium inertiam; hinc præcipua in sanguineam, & phlegmaticam seu serosam divisio;
Ex Hipp. ptc. 24. l. 4. acut. sedem habere in ventriculis cerebri nec docet ratio, nec experientia confirmat; in ipsius meditullio firmiori ratione comprobatur. Si spiritus cerebelli incolæ unà fuerint in vitio *vehemens* sane *apoplexia & insanabilis*, maxime si stertor, pulsus vix sensilis, & spuma superveniant. Liber in *caro* & *catalepsi* respirationis usus, pulsus in *syncope* penenullus, sentiendi vis in *uteri præfocatione* illæsa, febris lenta & continua
lethargi Comes, & convulsivus in *epilepsiâ* motus, summum singulorum ab apoplexiâ discrimen aperiunt. Non quo inopinato corripit impetu, eodem solvitur; at in *hemiplegiam* si non semper, in *paraplegiam*
saltem desinit aliamve particularem (cui nomen usus nondum indidit) apoplexiæ non *paralyseos* speciem; à quibus si denuo apoplexia, priori quanto peior? Causa ipsius efficiens summam laborantis arcem,
novo furore dum impetit, firmiorem in ea pedem infigit; num illam inde dejiciet? qui ipsam purgatione primo & præcipue impugnabit.

I*N acutis cunctari, malum.* Acutorum parens est humor vel in partibus hùc illùc mobilis, vel illis infixus tenaciùs; ille copia, fermento vel utrisque turget, hic vel premit mole, vel frigore ναρκοῖ. Ille omni
vacuationum genere *statim* pulsandus foràs, *quo vergit maxime, per loca naturæ convenientiora;* hic quia *Crudus, à Coctione,* si speranda, medicandus; aliàs de ipso non nihil vacuatione detrahe, quâ super-
stitis Coctio promovetur, & naturæ robur additur. Hæc Coctio in suæ cumsubstantiæ, tum qualitatum mutatione, quæ attemperatio est, consistit; hinc bilis tenuior Crassescendo coquitur, Crassior, &
viscidior pituita Coctione attenuatur; sic suo quivis modo Coctus humor, pro substantiæ diversitate ad motum fit habilior, *statim & initio movendus* convenienti pharmaco, vias *quibus movebis*, prius consule,
& *redde liberas* perquas meare possit humor. Ab his Pharmaci varietas, delectus & eventus felix.

VITA, quæ in sensus & motus robore confirmatur, à jugi & libero sanguinis circuitu maxime pendet. Hic tum idoneam vasorum, per quæ vehitur capacitatem requirit, tum convenientem principiorum
sanguinem constituentium mixtionem. Deficit illa, quod jam copiosiori tunc liquori ferendo spacium? quì fiet jam partium ejus, quæ in spirituum substantiam debent facescere, secretio; hâc vitiatâ
minor cuditur spirituum copia, nimius fit crudorum humorum aut ineptorum proventus; spiritus, his si imbuantur, inertiores. A pauciore spiritu languent functiones, uberiori horum *genesi* sanguis in dies ineptior;
crudorum cumulus pituitam parit lentiùs mobilem, parti hærentem firmiùs, & ægrius ab ea divellendam: ineptorum productio si sulphureorum, in furias adigit massam sanguineam, *Causode & Phrenitide*
testibus, disrumpit vasa & qua data portâ ruit, in *abcessibus*, vicina quæque causticâ tanquam vi corrodit, in *ulceribus;* terrea aqueave dominium tenent? quas non strages in *maniacis* illa, hæc in *ædematosis* suscitant
affectibus? in his variæ indolis humoribus, fons omnis apoplexiæ, multiplex à compressione cerebri, diminutâ sanguinis mole solvenda; plurimi ex sanguinis in cerebri substantiam, vasis ruptis, effusione,
ἀφωνοι; quem partium vis elastica dum in vasa repelleret, eumdem velocior fluentis per apertiorem venæ sectæ viam cursus secum raperet: quot à summe familiari apoplexiæ causa & frequenti pituitâ, cere-
bri partes medullosas aut inundante, aut strictius obligante, pereunt attoniti; quæ per sanguinis detractionem sublata partim, partim in majorem acta motum, jam foret Pharmaco minus contumax, quot ju-
gulat insultibus apoplecticis, spirituum narcosis, hanc in sanguine conclusam partim aperta vena discuteret, & reliquam detraheret subsequens purgatio.

SANGUINIS missio, non modo prima universalium evacuationum, sed & reliquis præstantior est, & tutior maxime inacutis tam præcavendis, quam persanandis, illorum effectricem futuram evacuat ma-
teriem, ejusdem in his efferæ, vim & impetum infirmat, dum derivat hanc, aut revellit à sedibus, aut ipsius pondere pressas erigit vires: *plethoram* non minus, quam *cacochymiam*, quanto universaliorem,
solvit, abile sive oriatur, sive sit pituitæ fætus, aut humor ater ipsam induxerit; modo in priori casu largior, in pituitosâ cautus, & in melancolicâ non liberalior illam prescripseris sanguinis missionem; citissi-
me imperata quantæ futura sit in apoplexiâ utilitatis, ipse judices. Calorem nativum, qui summæ semper sit curæ medentibus, eventilat pene obrutum, liberum sanguini restituit motum, fluxuris humoribus
patentiores reddit vias, impervias aperit, quid plura! pulsus in hoc morbo vix exlex ipsam coindicat & adhortatur.

PRÆVIÆ non raro invalescunt sensim ad apoplexiam dispositiones; his methodo *prophylacticâ* opus; frigus ergo quo senium indies concidit, sensim & assiduè moderatis alteretur calidis, & admotis, &
assumptis; sit temperantia vivendi lex, non gula; nullus vel parcior sit usus omnium, quibus exhauriuntur spiritus; de crassiore habitu, pinguiore, ac proinde inertiore, nonnihil demant identidem tum
artis auxilia tum exercitium multum & frequens; tandem *athletica constitutio ad summum progressa haud cunctanter solvatur*, diætâ & evacuatione. Sic cavetur ab apoplexiâ. At ipsâ percutiente statim consultis viri
bus, utriusque brachii vena pertundatur, secùs venæ sectionis succedaneæ *scarificationes*, *sanguisugæ* &c. in usum veniant. Mox præcipuis internis cavitatibus, earumve glandulis repurgandis studeat Medicus,
intestinis per *enemata* & *glandes*, ventriculo & vicinis partibus, vel per *Emetica*, vel per *sennata*, *aloetica*, *diagrediata*, &c. quanti tunc auxilii *errhina*, *gargarismata*, *apophlegmatismi*, & alia id genus *caput purgia?* Ni
pessimus in sanis tabaci usus ipso cibo frequentior, & ardentium liquorum vel acerrimorum potus (summæ jam & quotidianæ hominum deliciæ,) sensus hos obtunderent: firmabis jam ventriculum & caput
roborantibus, quibus assumptorum, parciorum licet, felicior coctio fit, & uberiores gignuntur spiritus, quibus humor morbi causa, per sanguinem missum, in motu positus, in motu servatur; servato motu
concoquitur, concoctus repetitis cedit purgantibus, sic totus foras eliminandus.

Ergo in apoplexiâ, præmissâ venæ sectione, felicior purgatio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ludovicus de Vaux.
M. Petrus Marais.
M. Carolus Contugi.

M. Franciscus Vernage.
M. Franciscus Faustus Alliot, Medicus Regis ordinarius.
M. Joannes-Baptista Dodart.

M. Dionysius Puylon.
M. Raphaël Maurin.
M. Petrus Cresse.

Proponebat Parisiis CLAUDIUS DUFRESNE, Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1696.